

Η Σιών θα ευημερήσει

Εδάφιο κλειδί: «Και θέλεις γνωρίσει, ότι εγώ είμαι ο Κύριος και ότι οι προσμένοντές με δεν θέλουνσιν αισχυνθή.»
— *Ησαΐας 49:23*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 49:14-23

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ υπόσχεση για σωτηρία στο προηγούμενο μάθημά μας, ακούμε παράπονα από τον Ισραήλ, που εδώ ονομάζεται «Σιών», ότι τους εγκατέλειψε ο Ιεχωβά. (Ησα. 49:14) Σε όλο το υπόλοιπο αυτού του κεφαλαίου, ο Ησαΐας τους

καθησυχάζει ότι δεν θα ξεχαστούν. Θα επιστρέψουν στη γη τους, και οι εχθροί τους θα εκδιωχθούν από μπροστά τους. Ο ψαλμωδός, επίσης, γράφει για την αγάπη του Θεού για τον Ισραήλ, λέγοντας: «ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΑΠΟΡΡΙΨΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ.» (Ψαλμ. 94:14) Στην Καινή Διαθήκη, ο Απόστολος Παύλος κάνει άλλη μια επιβεβαίωση ότι ο Ισραήλ δεν θα εγκαταλειφθεί.— Ρωμ. 11:1,2,25-27

Το Ισραήλ εξακολουθεί να είναι αγαπητό από τον Θεό και θα έχει εξέχοντα ρόλο στη Μεσσιανική βασιλεία, αλλά δεν θα είναι το σπέρμα της ευλογίας. «Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω υψώσει την χείρα μου προς τα έθνη...» (Ησα. 49:22) Το υποσχεμένο σπέρμα του Αβραάμ επρόκειτο να έρθει μέσω του Ισαάκ. (Γέν. 21:12· Ρωμ. 9:7· Εβρ. 11:17,18) Ωστόσο, ο Απόστολος Παύλος δηλώνει περαιτέρω ότι ο Ισαάκ

ήταν απλώς μια εικόνα του αληθινού σπέρματος της υπόσχεσης, «που είναι ο Χριστός». (Γαλ. 3:16). Έτσι, ο Ισραήλ και η διάταξη του Νόμου του, που ανήγαγε την καταγωγή τους στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, δεν ήταν το μέσο σωτηρίας, αλλά μόνο ένας «παιδαγωγός» για να φέρει τον Ισραήλ στον Χριστό ώστε να «δικαιωθώμεν εκ πίστεως». (εδ. 24) Μετά την πρώτη έλευση του Ιησού, όλοι όσοι έχουν βαπτιστεί σε αυτόν και έχουν «ενδυθεί τον Χριστό» πιστά έχουν γίνει μέρος του «σπέρματος του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση».—εδάφ. 27-29

Οι προφητείες του Ησαΐα, όπως πολλές στην Παλαιά Διαθήκη, ήταν ένα μυστήριο όταν είχαν παραδοθεί, επειδή συχνά μιλούσαν για μελλοντικά γεγονότα στο σχέδιο του Θεού που δεν μπορούσαν ακόμη να γίνουν κατανοητά. Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών», και συνεχίζει λέγοντας ότι αυτό το «μυστήριο» μας αποκαλύπτεται μέσω του Αγίου Πνεύματος του Θεού.—Α΄ Κορ. 2:7,9,10

Ως υποψήφια μέλη του σώματος του Χριστού, θα πρέπει να γνωρίζουμε καλά το δεύτερο μέρος του εδαφίου-κλειδί μας: «Ότι οι προσμένοντές με δεν θέλουσιν αισχυνθή». Ο Παύλος μαρτύρησε: «Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίον τε, πρώτον και Έλληνα.» (Ρωμ. 1:16) Σε αυτό, ο Πέτρος πρόσθεσε: «Αλλ’ εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ’ ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο.» (Α΄ Πέτ. 4:16) Ποιος πιστός γιος δεν είναι χαρούμενος και πρόθυμος να επαινέσει τον επίγειο πατέρα του; Πόσω μάλλον, ως γιοι του Θεού,

να του ψάλλουμε με χαρά. Ας δοξάζουμε έτσι τον Επουράνιο Πατέρα μας χωρίς ντροπή.

Μια άλλη σκέψη που σχετίζεται με τη λέξη «ντρέπομαι» είναι αυτή του να είμαστε απρόθυμοι ή συγκρατημένοι στην υπηρεσία μας στον Θεό επειδή φοβόμαστε τη γελοιοποίηση ή την αποδοκιμασία των άλλων. Αυτή η αίσθηση του φόβου ήταν ένα εμπόδιο σε πολλούς Εβραίους, εμποτισμένους με τις παραδόσεις των πατέρων τους, που τους εμπόδισε να έρθουν στον Χριστό. (Ησα. 28:16· Ματθ. 21:42-44) Όπως εξήγησε ο Πέτρος, ο Ιησούς είναι «ο λίθος ο εξουθενηθείς εφ' υμών των οικοδομούντων, όστις έγεινε κεφαλή γωνίας. Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν». (Πράξεις 4:11,12) «Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτό, ίνα όταν φανερωθή, έχωμεν παρρησίαν και μη αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού.»—Α' Ιωάννου 2:28 ■